

Projektet I dina skor bygger på att professionella kulturaktörer runt om i Sverige arbetar i ett ömsesidigt mentorskap tillsammans med ett barn eller en ungdom med funktionsvariationer. Tillsammans skulle mentorsparen undersöka, upptäcka och skapa konst tillsammans. Det skulle inte vara någon som ledde mer än den andre utan det är just ett dubbelt mentorskap.

Mentorskapet skedde under läsåret 2015/2016 och 2016/2017. Här i Göteborg träffades vi i gemensamma stormöten tillsammans med alla mentorspar, och däremellan träffades varje mentorspar för sig. På stormötena delade mentorsparen med sig av vad de jobbat med, vilket gav inspiration till mitt och min mentors fortsatta arbete. Vi var sex barn/ungdomsmentorer och fem vuxenmentorer.

Jag träffade min mentor, Linnéa ungefär en gång varannan vecka. Under våra möten utforskade vi våra gemensamma intressen, vi spelade och sjöng befintliga låtar men vi skapade även helt fritt. Vi kunde sätta oss vid pianot och skapa sånger tillsammans som vi sedan spelade in. Ofta tyckte Linnéa om att improvisera både text och melodi, och sen försökte jag ta det vidare för att skapa en form med kanske en refräng eller en så kallad "hook".

Efter ett tag bestämde vi oss för att skapa en musikvideo till en befintlig poplåt. Vi filmade den under en träff och sedan tog det några träffar som gick åt att klippa filmen. Detta arbete gav mersmak så vi fortsatte med att sätta upp scener och skapa små kortfilmer. Dessa kortfilmer cirkulerade kring ämnen som Linnéa främst tog upp, och jag mötte dem.

Jag och Linnéa fick även möjlighet att uppträda tillsammans. Dels på Side by Side i juni 2016 och dels på Passalens tioårsjubileum som firades på Världskulturmuseum under våren 2017.

Att utforska vad ett ömsesidigt mentorskap kan innebära i praktiken har varit projektets kärna och projektets tillåtande ramar gjorde det möjligt för oss att själva hitta formerna för vår relation och våra möten. Ömsesidigheten i mentorskapet har handlat om många saker, om att skapa och utveckla tillsammans, om att upptäcka varandras intressen, om att se varandras perspektiv och om att både bestämma mötenas innehåll och form. Det dubbla mentorskapet är så långt från mästare-lärlingstraditionen en kan komma.

Jag har tyckt att det har varit lärorikt att lära känna en person jag annars förmodligen inte lärt känna. Förutom att vi har olika erfarenheter och förutsättningar och det har varit lärorikt att upptäcka, har jag uppskattat att arbeta med en ungdom. Arbets sättet har varit förutsättningslöst. Det har inte funnits något slutmål, utan det har varit processen som har varit målet, och det är utmanande för mig och utvecklande som pedagog. Linnéa är väldigt tydligt och bestämd vilket gjorde att vår relation blev stark och kreativ. Det var aldrig någon tvekan om vad vi skulle fylla träffarna med. Jag upplevde att vi växte med varandra. Att skapa konst tillsammans knyter starka band.